

ÎNCHEIERE

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Aurica Cucerescu, reprezentată de către avocatul Alexandru Bogos,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Aurica Cucerescu împotriva lui Mihail Cucerescu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea copiilor minori, perfectarea actelor de identitate ale copiilor minori și permisiunea deplasării peste hotarele țării fără acordul tatălui,

împotriva deciziei din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Aurica Cucerescu, reprezentată de către avocatul Alexandru Bogos și a fost menținută hotărârea din 18 aprilie 2020 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni,

constată:

La 13 iulie 2018 Aurica Cucerescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Cucerescu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea copiilor minori, perfectarea actelor de identitate ale copiilor minori și permisiunea deplasării peste hotarele țării fără acordul tatălui.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 22 februarie 2003 a înregistrat căsătoria cu pârâtul la Primăria s. Dănceni, r-nul Ialoveni, iar la 15 decembrie 2008, prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni, căsătoria între ei a fost desfăcută și a fost stabilit domiciliul copilului minor, XXXX, cu ea.

A menționat că, la 24 decembrie 2014 a înregistrat din nou căsătoria cu pârâtul la Oficiul stării civile Ialoveni.

A susținut că, din căsătoriile menționate au doi copii minori, XXXX și YYYY.

A afirmat că, prin hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni a fost desfăcută căsătoria între ei și a fost stabilit domiciliul copilului minor, YYYY cu ea.

A declarat că, pârâtul nu acordă mici atenție, nici educație și nici întreținere copiilor minori.

A invocat că, pârâtul este plecat de mai mult timp peste hotarele țării, în Germania, motiv din care va pune piedici pe viitor la darea acordului în vederea perfectării actelor copiilor, precum și traversării frontierei de stat.

A solicitat încasarea de la pârât a pensiei de întreținere a copiilor minori, XXXX și YYYY, în mărime de 1/3 din toate felurile de venit lunar până la atingerea majoratului de către copii, permiterea perfectării actelor pe numele copiilor minori și deplasării peste hotarele țării cu copiii minori fără acordul pârâtului și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Aurelia Cucerescu a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea de la pârât a pensiei de întreținere a copiilor minori, XXXX și YYYY, în sumă de 2000 de lei lunar pentru fiecare copil și a cheltuielilor suplimentare în sumă de 2000 de lei lunar pentru fiecare copil, permiterea perfectării actelor pe numele copiilor minori și deplasării peste hotarele țării cu copiii minori fără acordul pârâtului și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 18 aprilie 2019 a Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Aurica Cucerescu și au fost încasate de la Mihail Cucerescu în beneficiul Auricăi Cucerescu pensia de întreținere a copiilor minori, XXXX și YYYY, în sumă de 1500 de lei lunar pentru fiecare copil, începând cu 13 iulie 2018 până la atingerea majoratului de către copii. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. A fost încasată de la Mihail Cucerescu în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1080 de lei.

Prin decizia din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Aurica Cucerescu, reprezentată de către avocatul Alexandru Bogos și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel, făcând trimitere la prevederile art. 58 alin. (1) și 74 alin. (1) din Codul familiei, ale art. 18 alin. (1) din Legea nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului și ale art. 18 alin. (1) din Convenția internațională din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, a reținut că, prima instanță a făcut o justă concluzie cu privire la aceea că, este necesar de a încasa de la Mihail Cucerescu în beneficiul Auricăi Cucerescu pensia de întreținere a copiilor minori XXXX și YYYY, în sumă de 1500 de lei lunar pentru fiecare copil, începând cu 13 iulie 2018 pînă la atingerea majoratului de către fiecare copil.

Referitor la argumentele apelantei cu privire la faptul că, prima instanță incorect a dispus încasarea pensiei de întreținere în sumă de 1500 de lei lunar pentru fiecare copil, considerând necesar de a fi stabilită în sumă de 2000 de lei lunar pentru fiecare copil, instanța le-a considerat nefondate, deoarece stabilirea unei pensii de întreținere a copilului minor mai mare decât cea stabilită de prima instanță ar pune intimatul într-o situație materială mai defavorabilă față de apelantă. Or, virtutea calității de părinte, ambii în egală măsură urmează să contribuie la educația și întreținerea copiilor minori.

Instanța de apel a stabilit că, copiii minori XXXX și YYYY suferă de xxxx încă de la naștere, boală ce necesită reabilitare și recuperare în țară și după hotare, necesită tratament continuu pe tot parcursul vieții, boala atestată este una de tip psihologic, care afectează per total viața copiilor și modul lor de comportament.

Așadar, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță just a punctat că, cheltuielile solicitate de către apelantă nu sunt generate de careva circumstanțe excepționale, ci țin de întreținerea și educarea copilului minor în circumstanțe normale, respectiv, cheltuielile suportate nu sunt cheltuieli de întreținere cauzate de circumstanțe excepționale, or, acestea nu au la bază careva motive de sănătate. Cu atât mai mult că, copiii minori urmează să beneficieze și de serviciile medicale și medicamente, asigurate de către stat.

Totodată, instanța de apel a reținut că, intimatul, și în lipsa hotărârii de încasare a pensiei de întreținere a copiilor minori, a contribuit la întreținerea copiilor minori, fapt confirmat prin ordinul de încasare din 09 ianuarie 2019 în sumă de 1900 de lei (f. d. 104), bonul de plată a grădiniței în sumă de 112 lei (f. d. 105), bonul de procurare a notebookului (f. d. 106), note de plată (f. d. 107-110) și ordinul de încasare din 09 aprilie 2019 în sumă de 2000 de lei. Or, apelanta nici nu a afirmat sau negat sprijinul material acordat de către intimat.

Prin urmare, instanța de apel a considerat legală și corectă soluția primei instanțe cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă de 1500 de lei lunar, pentru fiecare copil minor și respingerea pretenției cu privire la încasarea cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea copiilor minori.

La 24 martie 2020 Aurica Cucerescu, reprezentată de către avocatul Alexandru Bogos, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea admiterii parțiale a pretenției cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și respingerii pretenției cu privire la încasarea cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea copiilor minori și emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acestor pretenții, cu încasarea de la intimat a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea enunțată sunt neîntemeiate.

A menționat că, suma de 2000 de lei, încasată lunar pentru fiecare copil, cu titlu de pensie de întreținere a copiilor minori, nu este exagerată.

A considerat că, este incorectă aplicarea directă în privința copiilor minori a aceluși minim de existență stabilit de Biroul de statistică, minim care nu corespunde cheltuielilor reale pentru întreținerea unui copil minor.

A susținut că, recurenta, dintr-un salariu, se întreține pe sine și pe copiii minori și aceștia au toate cele necesare.

A afirmat că, copiii minori suferă de xxxx încă de la naștere, iar această boală necesită tratament continuu pentru tot parcursul vieții, necesită îngrijire continuă, or, boala atestată la copii este una de xxxx, care afectează per total toată viața copiilor și afectează per ansamblu și modul de comportament, care dețin grad de invaliditate.

A relevat că, copiii minori au nevoie să li se administreze tratamente medicamentoase foarte costisitoare anuale, lunare și săptămânale, or, în lipsa

investigațiilor și a tratamentului medicamentos, viața și sănătatea copiilor se află într-un pericol real.

A invocat că, în prezent recurenta depune eforturi considerabile să aibă grijă de copiii minori, or, urmare a maladiei copiilor, este necesară prezența mamei și îngrijirea mai aprofundată de la ultima.

A mai invocat că, în temeiul art. 79 din Codul familiei, ambii părinți urmează să partajeze această povară financiară și să participe la cheltuielile suplimentare în favoarea copiilor.

A declarat că, intimatul nu acordă nici atenție, nici educație și nici întreținerea cuvenită, pe când art. 74 alin. (1) din Codul familiei prevede că, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

A notat că, încasarea sumelor solicitate cu titlu de pensie de întreținere a copiilor minori și cheltuieli suplimentare în favoarea copiilor minori nu este o povară financiară pentru intimat, care, de fapt, acumulează venituri destul de mari din vânzarea mașinilor auto, obiectelor electrocasnice, etc., pe care le procură din țările din Uniunea Europeană, iar apoi le comercializează pe teritoriul țării.

Prin referința depusă la 11 iunie 2020 Mihail Cucerescu a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat decizia contestată în adresa părților la 05 februarie 2020 (f. d. 178).

Astfel, recursul declarat de către Aurica Cucerescu, reprezentată de către avocatul Alexandru Bogos, la 24 martie 2020, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a

comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Aurica Cucerescu, reprezentată de către avocatul Alexandru Bogos, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Aurica Cucerescu, reprezentată de către avocatul Alexandru Bogos, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Aurica Cucerescu, reprezentată de către avocatul Alexandru Bogos, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de

procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Aurica Cucerescu, reprezentată de către avocatul Alexandru Bogos, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic